

אלו טרפות פרק שלישי חולין

מו.

עין משפט נר מצוה

כג א ב ג ד מ"י פ"ט
מ"ג שמיטה ה"ג ד
סמג עין סג טו"ש י"ד
סימן ז' ספקי ה' ועין
בה"ט:
סד ה מ"י ט"ס פ"ח ה"ג
כ"ג סמג ט"ס טו"ש
י"ד ס"י מ"ג טע"ף א':
סה ו ז מ"י ט"ס ה"ג כ"ג
ולחומר ועין כ"מ
וב"מ:
סו ה מ"י ט"ס ה"ג כ"ג
טו"ש ט"ס פ"ח ה':
סז ט"י ט"ס פ"ח ה"ג
ח סמג ט"ס טו"ש
י"ד ס"י ט"ס טע"ף א':
סח י"י ט"ס טו"ש ט"ס
טע"ף ב':

שיטה מקובצת

א' וכל אחריו בין הפרשה
טרפה: ב' כשהיא מעורה
ודבורה: ג' הא איכא
שהרי כולה קיימת: ד' על
שם שקודם התחתן אדם:
ה' ואינו יודע או שמא
מקור עובי פצול ראשון
עד פצול ב' קרוי
בין הפרשות: ו' במקום
ששוככות על הגוף דהיינו
למטה:

ריבוי גרשום

עד ועד בכלל כו' כלומר
אמרת עד אחת טרפה עד
ועד בכלל כו' אם תמצא
לומר עד ולא עד בכלל
שהראשונה אינה בכלל
מחוץ פי פרשה ראשונה
מהו שהיא ביניים בין
סוף הפרשה לתחתן פרשה
של ראשונה מהו ישנה
בכלל חוט השדרה א' לא:
אם תמצא לומר עד ועד
בכלל פרשה (ראשונה)
[עצמה] בכלל מחוץ נאן
לאן א' אבל לא שניה.
אם נישלה פרשה שניה
עצמה עצם וגם מחוץ תידון
בכשר ולא לחוט השדרה:
עד בין אגפים: עד כפי
העוף: כי הא דר' חייא
זריק ליה כלומר ר' חייא
זריק ליה וטרף בהמה
שלא נשתיר ממנה כזית
ור' שמעון ב"ר מטביל
ביה כלומר אכיל ליה
ע"י שיכור ומכשר לבהמה
א"ע דלא הוי כזית:
במקום שהיא חיה כלומר
באותו מקום שהיא תולה:
הילכך בעינן כזית במקום
מרה כו' כלומר הן במקום
מרה והן במקום שהיא
חיה: מתלקט מהו כלומר
דלא הוי כזית במקום
אחד אלא מתלקט בכמה
מקומות: כרצוה מהו
כלומר ארוך וקצר: מורד
מהו דלא הוי כזית עב אלא
מורד: אי למ"ד כזית
במקום מרה האכא כלומר
כיון דמעורה בטרפשה:
ואמרי לה קראת תתא
דשתי קרבות יש בריאה
וסימנך כיוצא דוורדא
כו' כלומר אדם הפנימי
כוורד: תתא מ"ג מרברב
דאמר

עד ועד בכלל או **עד ולא עד בכלל**. מדאמר בפירקין (לקמן דף נה.) כל שיעורה דשיערו חכמים להחמיר ליכא למפשט מידי דהני מילי דמשנה או דברייתא אכל הכא מימרא היא: **ואם תימצא לומר עד ולא עד בכלל** פי פרשה מהו. אף על פי שאמר שמואל עד בין הפרשות מ"מ מספקא ליה דלמא מתחלת עובי פיצול ראשון עד פיצול שני שלמטה הימנו קרוי בין הפרשות ראשון ועד ולא עד בכלל ואינו יודע או שמה מסוף עובי פיצול ב' קרוי בין הפרשות שזהו בין הפרשות ממש אכל מה שהיא כנגד עובי החוט המתפלג לא מיקרי בין הפרשות וטרפה אי נמי משום הכי מספקא ליה שמה פי פרשות עצמן דהיינו עובי פיצול ראשון הוי בין הפרשות דקאמר שמואל לפי שהוא בין חוט המתפלג לשמאל לחוט המתפלג לימין והא דנקט שמואל עד בין הפרשות ולא נקט עד הפרשות לפי שהאחד מתחיל לזאת ולהתפלג קודם לתצורו ודוקא אס עד ולא עד בכלל איבעיא ליה דפי פרשה ראשונה אכל אס עד ועד בכלל לא מני למיעבי פי פרשה שניה מהו דמנה נפסח הוי בכלל אינו יודע כמו בין הפרשות שני דהא עד בין הפרשות ראשון קאמר דטרפה ומו לא ואס איתא דפי פרשה אינו קרוי בין הפרשות הרי לא אמרינן שהיא טרפה אלא עד בין הפרשות ואין זה בין הפרשות ואס הוא קרוי בין הפרשות האמר שניה אינו יודע ובכלל שניה יש לו להיות: **ואם תימצא לומר עד ועד בכלל** פרשה עצמה מהו. פירש בקונטרס נפסק הפיצול עלמה מן החוט מהו ונראה דאפילו דאס תימצא לומר דעד ולא עד בכלל הוה מני למיעבי דפרשה עצמה את"ל דפי כשרה אז ודאי ליכא למיעבי דכ"ש פרשה עצמה ועוד י"ל דמזעיא ליה אס נפסק הפיצול דרחוק ממקום חיבורו כנגד חוט השדרה שזין פיצול ראשון לפיצול שני שהוא בין הפרשות ראשון והשתא לא מני למיעבי אלא את"ל עד ועד בכלל: **מאי לאו**

ראשונה ושניה. הא דנקט שניה משום דאי הוה טרפה הוה שייך למיעבי כל הנך דעיות כגון דבראשונה: **למטה מן האגפים**. יש להסתפק אס למטה ממקום ששוככות על ה' העוף דהיינו למטה מסוף עכ"ס של כנף הממוצר בגוף: **ערוקאי**. רבי זירא לא היה נרץ לברוח דאזני זה זורר (פסחים סה:). דכי הוה אמי ריש נהרא למתא כי הוה חוי רבנן אמר להו לך עמי כל דבדריה: **ה' ר"ב** בעינן ביית במקום מרה ובזית במקום שהיא חיה. הכי קיימא לן דפסקין לעיל (דף מג.) הלכה כדברי האומר בזכות: **ואמרי לה קראת תתא**. כלומר עם עילאה דאי תתא גרידא הא פסקין בסמוך דבעינן תרוייהו ואס כן לא הוה ליה לא כרז (ו' ולא כשמואל: איניקב

עד ועד בכלל או דלמא עד ולא עד בכלל בעי רב פפא את"ל עד ולא עד בכלל פי פרשה מהו בעי רבי ירמיה את"ל עד ועד בכלל פרשה עצמה מהו ת"ש הפרשה תידון כבשר מאי לאו פרשה ראשונה ושניה לא יגלישית בעופא ר' ינאי אומר (ב' למטה מן האגפים ור"ל אמר יעד בין אגפים אמר עולא הוה קאימנא קמיה דבן פזי ואייתו לקמיה עופא וברק עד בין אגפים ושלח ליה דבי נשיאה וקם ואזל ולא ידענא אי משום דלא צריך למברק טפי אי משום כבוד נשיאה: נישלה הכבד וכו': הא נשתייר הימנה כלום כשרה אע"ג דלא הוי כזית והתנן גיטל הכבד ונשתייר הימנה כזית כשרה אמר רב יוסף לא קשיא הא ר' חייא הא ר"ש בר רבי כי הא דר' חייא זריק לה ור"ש בר רבי מטביל לה וסימנך עשירין מקמציין ההוא פולמוסא דאתא לפומבדיתא ערקו רבה ורב יוסף פגע בהו ר' זירא אמר להו ערוקאי כזית שאמרו במקום מרה רב אדא בר אבהה אמר במקום שהיא חיה אמר רב פפא הילכך בעינן כזית במקום מרה ובעינן כזית במקום שהיא חיה ובעי ר' ירמיה מתלקט מהו כרצועה מהו בעי רב אשי כזית מרודד מהו יתיקו בעא מיניה ר' זריקא מרה אמי גדלדלה כבד ומעורה בטרפשיה מהו אמר ליה גדלדול זה אינו יודע מהו אי למ"ד במקום מרה הא איכא אי למ"ד במקום שהיא חיה הא איכא: הריאה שניקבה: רב ושמואל ורב אסי דאמרי קרמא עילאה ואמרי לה קרמא תתאה אמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן וסימנך כיתונא דורדא דמנחא ביה ריאה פשיטא אי איניקב עילאה ולא איניקב תתאה תתאה מגין כדרבה דאמר ר' רבה האי ריאה דאגליד כאהינא

עד ועד בכלל. והכי קאמר מן הראש ועד בין הפרשה ראשונה וכל אחריו בין אזככל טרפה או דלמא הכי קאמר עד ולא עד בכלל טרפה שלישית כשרה שניה אינו יודע ה"ה לראשונה דמספקא ליה וממילא משמע ולא אכטריך לפרושי ראשונה ושניה אינו יודע דכיון דאמר ודאי טרפה עד אחת ולא היא בכלל מכלל דמכאן ועד שלישית מספקא ליה וחדא מינייהו הוא דנקט דלא תימא שניה כשלישית לקולא: **אס"ל עד ולא עד בכלל פי פרשה מהו**. נפסק החוט הגדול כנגד פי הפיצול הראשונים במקום פיצול מהו בכלל טרפה הוא או בכלל אינו יודע הוא מי אמרינן עד בין דוקא ופי הפרשה טרפה או לאו דוקא: **ואס"ל עד ועד בכלל** ליכא למיעבי דפי הפרשה מדי דודאי טרפה דאפילו חוט שכנגד הפסק שזין שני הפיצולים טרפה וכ"ש פי פיצול הראשון אלא הכי קא מיבעיא ליה נפסק הפיצול עצמו מן החוט מהו וצפרשה ראשונה קאי: **סידון כבשר**. שמה נפסק הפיצול כשרה ה"ג מאי לאו ראשונה ושניה לא שלישית. מני לאו פיצול ראשון וטע"ג דחוט של אחריה עדיין בכלל טרפות או בכלל ספק הוא וכן שני לשון מורי. ה' לשון אחר בין הפרשות הן זלעות קטנות של אליה. פרשות הוא כשר המפריש בין זלע לזלע. (בין) [פין] הפרשות זלעות שזין פרשה לפרשה: **גדי שמן**. ח: **זליעה טפי**. הזלעות נזלעין ואין יתכין כשהוא ח: **זליעה טפי**. ונפסק הזכר והכל דומה לזלעות. וכל לשון זה אינו נראה לי ומפי גאון שמעתי: **עד אחת**. עד בין הפרשה ראשונה דהיינו זלע ראשונה של אליה: **טרפה**. אס נפסק החוט: **זעי רז הונא עד ועד בכלל** שמה נפסק החוט כנגד זלע הראשון טרפה דאיכא נמי קאי בין שתי פרשות שיש הפרש בינו לזלעות הגדולות: **ולא עד בכלל** ובכלל אינו יודע הוא: **פי פרשה** ולא כנגדו ממש מאי צדי עצם חשיב ואינו יודע עד צדי

א' (ב' ברכות ט: וסס נאמן.)
ג' (ב' ברכות ה"ד ה"ה)
ד' ר' ינאי אומר עד בין כו'
ה' ור"ל אמר עד למטה כו')
ו' (לקמן דף טז.) (מנחות
טז.) (ז' ז"ל כדכ"ג
כדלמא נביעין.) ז' (ז' ז"ל
רכא.) ז' ז"ל ל' ח' (מנאן
חוזר לרף מה: ט) ע"כ
פירושו לפי לשון אחר.
י' עין רש"י, ט' ע"כ
מהר"ם,

הגהות הב"ח

(ה) נבי ינאי אומר עד למטה:

ענין רש"י

איבר"ש [איבר"ש].
טרפה.
טיב"א. דק. ורה.

מוסף רש"י

הא נשתייר הימנה
כלום כשרה. דעמיד
להיבדולא ולהתפלות
(הפרדט ע"י שם). עשירין
מקמציין. ר' שמעון שהרי
בן נשיא ועשיר היה, קמנן
עלן (מנחות טז.). במקום
שהיא חיה. פי דהיינו
במקום שגמיה נבחר הכבד
(הפרדט שם).

א' לפי הניסוח שפלטנו נמי
אינו מוכן משי"ל אלא לא שיהא
ואולי דנתיבא אחרת היה לו
דפרשה ראשונה בכלל מחוץ
אלא לא שניה וכו'.

א' לפי הניסוח שפלטנו נמי
אינו מוכן משי"ל אלא לא שיהא
ואולי דנתיבא אחרת היה לו
דפרשה ראשונה בכלל מחוץ
אלא לא שניה וכו'.

א' לפי הניסוח שפלטנו נמי
אינו מוכן משי"ל אלא לא שיהא
ואולי דנתיבא אחרת היה לו
דפרשה ראשונה בכלל מחוץ
אלא לא שניה וכו'.